

ממימי מעיין באר-אורה, לאחר ש- נתגלו בהם תכונות שוות למימי מעיין מילבורן בקארלסבאד.
ב. משקאות קלים לצרכיה של אילת ומשקי-מפעלי-וישובי-הדרום הרחוק.
בשנת 1961, מתכוון מר תבורי לבנות ביח"ר נוסף בתל-אביב, שיהיה הגדול ביותר במזרח התיכון.

מצפון ועד נגב

בתום הבצוע של תוכניות הפיתוח, תהיה רשתם של משקאות "קריסטל", פרושה על פני כל הארץ: המפעל בפרדס-חנה ישרת את צפון הארץ; המפעל בתל-אביב ישרת את מרכזו, המפעל בבאר-שבע ירווח את צמאונם של בני הדרום והנגב הקרוב ואילו המפעל באילת ישרת את אוכלוסיית הנגב הרחוק.

האם אין תוכניותך יזמרניות מדי? — שאילתי את מר תבורי, בסיימי את שיחתי עמו. "האם אינך נוטל על עצמך התחייבויות שלא תוכל לעמוד בהם?"

"איש צעיר", השיב לי מר תבורי, "אין דבר העומד בפני אנשי קריסטל".

ירחק היום ובו כל אזרח יוכל לש- תות מיצי אשכוליות, תפוחים, ענבים ודובדבנים, מתוצרת מפעלנו.

תכניות נרחבות לחרחבה

ברם לא רק גיוון המוצרים עומד לנגד עיניו של מר תבורי. הוא הוגה בכיבוש שוק המשקאות הקלים על-ידי הקמת מפעלים נוספים: הוש- למו התוכניות לבנית ביח"ר למש- קאות קלים בבאר-שבע. שם המפעל החדש יהיה "מעין הנגב" בע"מ ושט- חו יהיה 600 מ"ר. יהיה זה המפעל הגדול ביותר בארץ. הציו של המפעל יהיה שייך למר תבורי ותוצרתו תהיה מבוססת על הידע של ייצור משקאות "קריסטל".

במשך שנת 1960 תתברר אפשרות להקמת מפעל למשקאות קלים באי- לת. מר תבורי רכש את המבנים לצורך זה והוא מתכוון לרכוש גם חלקת אדמה גדולה לצורך בניית ה- מפעל. המפעל האילתי ייצר שני מיני תוצרת:

א. מי-אילת, אשר ישוקו בארץ ובח"ל לצורכי ריפוי. הם ייווצרו

הכלל: גיוון המוצרים

המרחק ממחשבה למעשה — אצל מר תבורי — איננו רב. הוא פרק את שותפותו בייצור המשקה האחד והכשיר את מפעלו בפרדס חנה, לי- צור משקאות "קריסטל". כיום מייצר המפעל את המשקאות הקלים הבאים: סודה, לימון, אורנג', דובדבן, מי-ש- מי, ותפוחי עץ. כל המשקאות הללו מבוססים על מים רכים העוברים תהי- ליד השבחה מחד ועל תרכיזי מיצים טבעיים הנותנים לכל משקה את טעמו וצבעו המיוחד מאידך. כל זאת — ללא הדקקות לחמרים מלאכותיים.

מחמת התחייבויות קודמות, הוגבל שיווקם של משקאות "קריסטל" עד לנובמבר האחרון. לצפון הארץ בלבד. ברם, תוך חודש, מאו הוסרה ההגבלה, פלש "קריסטל" אל מרבית דוכני ה- שתיה של משקאות קלים בכל רחבי הארץ. מר תבורי איננו מסתפק בהי- שגו זה ומוסיף: "אם עד כה התר- כזנו בייצור משקאות "קריסטל" ה- מכילים דו-תחמוצת הפחמן, הרי כיום מרחיבים אנו את רשת הייצור שלנו גם למיצים מפוסטרים. לא

הסנדביצים אשר על הדוכן היו עטופים בשקיות ניילון, שמל "קריסטל" התנוסס עליהן. השולחן היה מכור סה במפת פלאסטיק שחותמות "קריסטל" היו זורעות עליה. מלצר לובש טינור עם סמל "קריסטל" הגיש לי תפריט מתוצרת קריסטל ואמר — "בבקשה אדוני".

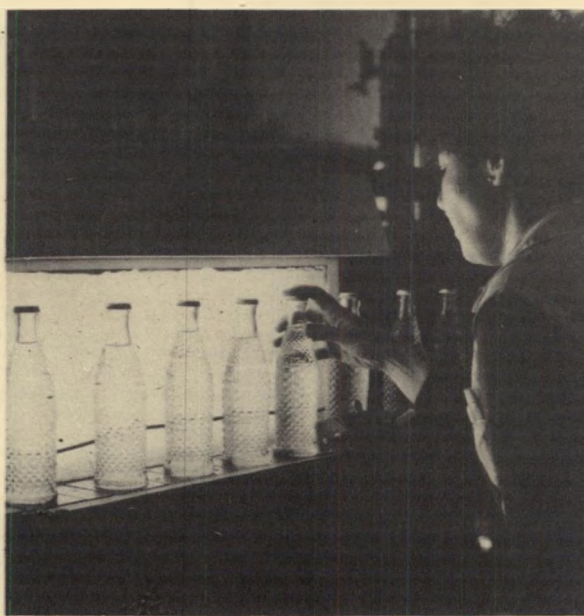
"אמור לי", שחתי למלצר, "האם המקום שייך לפירמה בשם "קריסטל"? "לא", השיב לי המלצר. "המקום שייך לי ולאשתי. את כל ה"קריסטל" טילים" אשר אתה רואה קבלתי חינם מבית החרושת המייצר את משקאות "קריסטל".

"חינם?"
כן, חינם. הסוכן של בית החרושת בא השאיר את הכל. גם כוסות, גם מחזיקי מפיות — הכל "קריסטל" אני — מה איכפת לי — לקחתי. עכשיו אין מפות של בד שמתלכלכ- כות, הזכוכים לא מלכלכים את ה- סנדביצים. הסינור לא מתלכלך וא- פילו קבלתי מדליה של משרד ה- בריאות על גקיון זה הכל בגלל "קריסטל". מה איכפת לי."

ספק של הנאפי

היה זה מוזר לגלות מפעל חרשתי, המוציא סכומים כה גדולים על פרסו- מת ובדרך כה מקורית. לפיכך, קמתי יום אחד, נסעתי לפרדס חנה אל ביהח"ר המייצר את משקאות "קריסטל". אף הכרתי את בעליו, מר יעקב תבורי.

הרבה תנופה, וכח טמונים באיש הזה, תבורי, וראשו מלא תכניות. כשנבנס לענף ייצור המשקאות הקלים בארץ (היה זה בשנת 1936 עם ראשית מאורעות תרצ"ו) הוא כבר הבין את סיכוייה ועתידה של תעשייה זאת בארץ. דחיפה גדולה קדימה קיבל מפ- עלו עם פרוץ מלחמת העולם ה- שנייה, שעה שהנאפי (השקים של הצבא הבריטי) הפך ללקוח עיקרי- שלו. בשנת 1954, כשתמו גלי ה- עליה הגדולים ארצה, הוא החליט להעמיד את מפעלו על בסיס יותר מודרני. כך הגיע לייצור משקה עממי וזול מטיפוס אחד בעל טעם אחיד. אבל ייצור ושיווק של משקה זה לימדני, אמר מר תבורי, כי טעם הקהל דורש גיוון במוצרים. החלטתי להגשים את המסקנה אשר הגעתי אליה ולנהוג בה הלכה למע- שה."

עובדת זו קיבלה הכשרה מיחדת כדי לנהל את הבדיקות המעבדתיות של משקאות "קריסטל" המעולים, שבהם מיצים טבעיים.

הבקבוקים מתמלאים, נפקקים, ועוברים ביקורת קפדנית מול מאור בעל עצמה-חז- קה, הבא להבטיח שלא ייכנסו עצמים זרים.